

נריה כהן שגב פניאל אביחיל רועי רוט יהונתן אברהם דוד מוזס יוחאי ליפשיץ יהונתן יצחק אלדר דורון מהרטה

שנה לטבח ב"ישיבת מרכז הרב" בירושלים - בקרבי אקדש!

ספרו החדש של ד"ר משה כ"ץ "כְּפִצַּאת הַשֶּׁמֶשׁ - נבואה בהתגשמותה" - ראה אור בימים אלו (להזמנות ת.ד. 23702 י"ם); הספר הוקדש לע"נ שמונת הנערים הקדושים מישיבת "מרכז הרב"; נשמות טהורות שנהרגו על קידוש ה' בטבח המזעזע והמחריד בעיר הקודש. נשמות שעלו כעולה תמימה בסערה השמימה, לכפר על כלל ישראל. שמונה להבות הקודש המתמרים ועולים מתוך קני המנורה הטהורה, יאירו וישמשו כינר זיכרון לכל שאר חללי ישראל הקדושים שמסרו נפשם על "עם ישראל, ארץ-ישראל ותורת ישראל" ויתקיים בנו הכתוב (ישעיה כה ח): **"בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה ה' אֱלֹקִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל-פְּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר"**

שמונה נערים מתלמידי ישיבת "מרכז הרב" (לצעירים) שבירושלים, נוספו לרשימת "קורבנות השלום" ועלו כעולה תמימה בסערה השמימה, לכפר על כלל ישראל. זאת, בעקבות טבח מזעזע ומחריד בלב הישיבה שבעיר הקודש. הטבח הנתעב בוצע ע"י "שאהיד", מבין מאות 'מלאכי החבלה' שצצו בדורנו. רוצח נתעב זה, 'פרא אדם', ישמעאלי מצאצאי 'השפחה', פעל בקור רוח ומסר נפשו למימוש ייעודו: "לענות זרע אברהם ושרה בכל מיני הענוי"! ה"שאהיד" הצטייד בנשק ובתחמושת לרוב והחליט כי במקום להתפוצץ יחד עם קורבנותיו, הוא יבצע טבח ב'בני שרה' בצורה מבוקרת ובמו ידיו יהרוג ויפגע ביהודים רבים ככל שיעלה בידו. 'בן השפחה' נהג כ"בן בית" ונכנס בכניסה הראשית לתוך בנין הישיבה, עלה ל'אוצר הספרים' שם שלף את נשקו ופתח באש לעבר הנערים שהיו שקועים בתלמודם.

בבנין הישיבה שהו באותה עת כ-80 נערים חסרי אונים מול מרצח 'צמא דם' המסתובב חופשי ויורה בנשק הקטלני שברשותו לכל עבר. המחבל טבח בבני הישיבה במשך דקות רבות ללא כל תגובה וללא הפרעה, עד שנורה ונפגע ע"י שני בחורים אשר לשמע היריות חשו מיד למקום, והצליחו בחסדי שמים לחסל את הרוצח.

סריקת אותיות התורה בעזרת המחשב, אחר רמז המאזכר אירוע טראגי זה, העלתה את הטבלאות הבאות, בהן נמצא גם מענה לשאלות הקשות באמונה שנתעוררו והחלו לרחף בציבור בישראל בעקבות האסונות הקשים והבלתי מובנים שפקדו לאחרונה את עולם התורה; במיוחד על הסתלקותם של צדיקים בלא עת או על 'תינוקות של בית רבן' הנרצחים בעת תלמודם! בראש הטבלה העליונה מזדקרת השאלה הזועקת: **"למה הרעתה לעם הזה"!!** בהמשך, מעל לביטוי: "מרכז הרב", מופיע ככותר, הכתוב: **"כִּי תֵצֵא אֶשׁ וּמְצָאָה קִצִּים וְנֶאֱכַל גְּדִישׁ"**. פסוק מתוך פרשת משפטים (שקלים), הפרשה שנקראה השבוע בתום שנת האבל על שמונת הקדושים תלמידי הישיבה!

נתבונן בדרשות חז"ל על כתוב זה: **כי תצא אש וגו'.** א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן, אין פורענות באה לעולם אלא

בזמן שהרשעים בעולם, שנאמר כי תצא אש ומצאה קוצים, אימתי אש יוצאה

בזמן שקוצים מצויין לה, ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחלה... (בבא קמא ס א')

ובדרך רמז תתבאר על זה הדרך כי בא הכתוב לגלות נסתרות לה' אשר יעשה בעולמו דבר שכל רואה יתמה בהלקח איש צדיק ישר קודם זמנו... כמשפט המתחייב לאנשי דמים ומרמה. אשר על כן אמר ה' **כי תשא את ראש בני ישראל** פירוש, אם תראה שיסתלק ראש בני ישראל בלא עת... [דע] כי לצד חסרון ישראל שנתחילו לזה אני נוטל את ראשם בעדם, לכופר נפשם שלא ימותו **כל ישראל**... (אור החיים כי תשא ל יג).

ובדרך רמז **כי תצא אש ומצאה קוצים** הלא ידעת כי צרת העם תתפנה בשם אש... ואמר **ומצאה קוצים** הם הרשעים שאינם אלא קוצים מכאיבים, ...והודיע הכתוב עוד כי אחר שניתן רשות לאש הדינים להבעיר; לא קוצים לבד הם מבעירים אלא **ונאכל גדיש** כאן רמז אל תינוקות של בית רבן שעדיין אין להם קומה... הם הנתפסים בצרת עולם... כי היו עקבים בשעת קבלת התורה וכשירשיעו בני אדם הנה הרשות נתונה לאש לבער בהם... (אור החיים משפטים כב ה). **ואומרו כל העבר... מבן עשרים שנה** כאן הודיע סוד מה שלא חִיְבָה התורה לאדם אלא עד שהוא בן עשרים... ויש טעם נכבד למה לא יענש אדם עד גבול זה... (אור החיים כי תשא ל יג).

נמצאנו למדים כי אותם נערים "בני-עקיבא" (שטרם הגיעו לגיל 20 שנה) כתינוקות של בית רבן אשר נטבחו בעת ששקדו ועמלו בתורה, הם הם **הגדיש שנאכל**, והם נלקחו לגינוי מרומים קודם זמנם, כדי לכפר על כלל עם ישראל.

נסתרות דרכי ה'! ואין לנו אלא להתנחם בעובדה כי הקב"ה ברחמיו הרבים עומד בעצמו מאחורי כל ההתרחשויות העוברות עלינו, קשות ככל שתהיינה. כפי שהדבר בא לביטוי בדרשת חז"ל על המשך הפסוק:

כי תצא אש... שלם ישלם המבעיר את הבערה אמר הקב"ה עלי לשלם את הבערה שהבערתי, אני הציתי אש בציון שנאמר (איכה ד') "ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה", ואני עתיד לבנותה באש שנאמר (זכריה ב') "ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה" (בבא קמא ס א').

Table

*** נאכל גדיש, במרכז-הרב

למה הרעתה לעם הזה

רבשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשבה שדה הכהה ברד ועדה מימימימהוהיהכייבאךיהוהאלארץהקראשסהמקוםסהמרריבהעלריבבניישראלועל בכרמוישראלכיתצאאשומצאהקציםונאכלגדישא וארבעיםאדניכסףתעשהתחתעשריסקרששניאד לאשרצויתיתאתכהשבעתמיסתמלאידסופרחטאת אמרהראנינאאתכבדךואמראניאעבירכלטובינ צהמדהמןהכפרתעשהאתהכרבישמשניקצוותרויו מלאכהויכסהנוואחאהלמועדורודיהוהמלאאן לשקרושלנו צוהמשהו געלבנהאז ולקחמלאוהו גלהאת סמכוכלהן

*** נאכל גדיש, בני-עקיבא

בדברישקרויצאונגשיהעסושתריוו האלהיכסולכסועתהשאנאחטאתיאךה בארץמצריסבשבתנוועלסירהבשרבאכ סכיתצאאשומצאהקציםונאכלגדישא והרןאחידולבניולכהנוליהםיקחו באשויצאהעגלהזהויראמשהאתהעסכ יסכפתריהופרחיהוכפתרתחתשנייהק הוהאשרלאתעשינהועשהמאחמתמהנהא שראלוואמראלאהרןקחלעגלבןבקר ושלחאתהצפרהחיהעלפניהשדהוכב

למה הרעת לעם הזה?
כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש (1) שמות כב ה
 "ב"מרכז הרב" (1) שמות כב ה
 "בני-עקיבא" (1) שמות כב ה
 (-6298) ויקרא יג מג
 (-8612) ויקרא ט ב

בעצם אותו יום טראגי, יום חמישי כ"ט אדר א' ערב ר"ח אדר ב', תשס"ח, שעות ספורות לפני הטבח האכזרי והנורא, נתכנסו אלפים מעם ישראל ברחבת הכותל המערבי לתפילה וזעקה ולעורר רחמי שמים, בעקבות הקריאה "לך כנוס את כל היהודים!" תפילת זעקה זו שהרקיעה שחקים הפכה כעבור מספר שעות לקולות צעקה ונאקה! זאת בעקבות הפיגוע הרצחני שנסתיים בשפיכות דמים נוראית ובנפילת החללים, בטבח המזעזע אשר בוצע בבני ישיבת "מרכז הרב" בעיר הקודש בירושלים.

אלפים השתתפו למחרת, יום ששי ל' אדר א' תשס"ח, במסע הלוויה של הנערים הקדושים אשר נלקחו לבית עולמם. כאשר כל בית ישראל מבכים את השריפה אשר שרף ה'.

יובהר כי נאקה מורה על זעקה המלווה בהרג ובנפילת חללים, או צעקת כאב הנקשרת במכת מות, נאקת-חלל. לאור זאת, רוצים אנו להאמין ולקוות כי במעשה נפשע זה של בני ישמעאל, גדשה סאת הסבל והייסורים של עם ישראל והגענו כבר ליום המיוחל בו עתיד הקב"ה לשמוע בקול נאקת בניו ולזכור את הבטחתו! כפי שהובא בפרק לעיל: "למה נקרא שמו ישמעאל? כיעתיד הקב"ה לשמוע בקול נאקת העם ממה שעתידיים בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים, לפיכך נקרא שמו ישמעאל שנאמר: ישמע- אל ויענם!"

עַל הַמְּנַחָה הַטְּהוּרָה יַעֲרֹךְ אֶת הַנְּרוֹת לַפְּנֵי ה' (ויקרא כד ד)

מתוך קני המנורה הטהורה מתמרים ועולים שמונה להבות קודש כנר- תמיד, לזכרם של אותם "תינוקות של בית רבן" אשר נלקחו לגינזי מרומים, כקורבן לכפרתם של כלל ישראל. חריג ויוצא דופן בין שמונה-הנערים שנרצחו, היה דורון מהרטה הי"ד.

"נסתרות דרכי ה'!" ואין לנו כל השגה בעולם ה'סודי' ולא עסק בנסתרות! עם זאת, החלטנו להתמקד ולעיין בדמות מיוחדת זו, בתקווה שנצלח בע"ה לדלות מתוך 'פשט' הכתובים או מתוך ה'רמז' המצוי בין אותיות התורה, מידע העשוי לנסוך אור ולהבהיר כיצד משתלבים דברי הפרשנות של "אור החיים" שהבאנו לעיל: "שלא חִיְבָה התורה לאדם אלא עד שהוא בן עשרים", עם דמותו החריגה ויוצאת הדופן של דורון מהרטה בן ה-26.

להלן המימצאים שהעלנו בחקירה זו: דורון מהרטה הי"ד, בן העדה האתיופית, עלה יחד עם הוריו לארץ-ישראל בהיותו ילד, במסגרת "מבצע שלמה" (ה'תשנ"א). באותו מבצע דרמטי ונועז בו הועלו לארץ מחבש שארית יהודי אתיופיה, "בני השבט האבוד" - "הנדחים בארץ מצרים". בגיל 17 נכנס לעולמה של תורה בישיבת 'מרכז הרב' בירושלים. לאחר שסיים את שרותו הצבאי, חזר לישיבה והחל בלימודי דיניות להגשמת חלומו לשמש כרב בקרב בני העדה האתיופית. דורון נרצח בעת ששקד על תלמודו בהלכות מליחה. הוא נורה בגבו ונפל מתבוסס בדמו על הספר הפתוח שהיה מונח לפניו, וכך השיב נפשו לקונו מתוך טהרה וקדושה. נשמתו עלתה בסערה השמימה כאשר במותו הוא "מקדש שם שמים!" נראה כי בכך זכה מהרטה להשלים את איחוי הנתק ולחדש את האיחוד של שורש נשמתו עם עם ישראל, עם ארץ-ישראל ועם תורת ישראל.

דומה כי שורש נשמתו של דורון מהרטה, בן העדה האתיופית, חוזר בימנהרת הזמן! לאחר ומגיע עד "בן האשה הישראלית", שהוא ע"פ הנחתנו אבי-אבותיהם של היהודים האתיופיים אשר הגיעו אל "ארץ כוש", לפני כ-2565 שנה! כמובא באריכות בפרקנו על: "הנדחים בארץ מצרים". באותם פסוקי נבואה המבשרים על ימי הגאולה (לאחרית הימים) מבואר גם, כי עתיד הקב"ה לעורר את לב האומות לשלוח את נידחי ישראל מן הגולה. וכתבו הגאונים כי באותה שעה תרצה כל אומה ואומה להביא מְנַחָה למלך המשיח, ותוהים הם: "איזה דורון נישא למלך זה? והלא כל כסף... אין חשובים לפניו?" ומחליטים: "בני עמו ועדתו אנו נושאים לו מנחה!" על כך נאמר: "והביאו את כל אחיכם... מְנַחָה לה... כאשר יביאו בני ישראל את המְנַחָה בכלי טהור בית ה'" (ישעיהו סו כ)

והנה, ניתן להבחין במהלך ההיסטוריה הקצרה של **זרון מהרטה** את התממשותם של דברי הנבואה/התחזית האמורים. אכן: **"זרון" נישא והובא "מִנְחָה לה!"**!
זרון, מצאצאי 'נידחי ישראל', **נישא** - במטוס ("כעב תעופנה") והובא אל ארץ-ישראל **כדורון** - כשי מאת בני "ארץ כוש"; כאן, בירושלים עיר הקודש, בהיותו בגיל **26** (יהוה-ה), השלים את יעודו עלי אדמות, ונשמתו הטהורה עלתה לגינזי מרומים כקורבן ו**מִנְחָה** לה'; בכך הצטרפה נשמתו אל הנשמות הטהורות של בני הישיבה הצעירים, אשר נרצחו עמו בטבח המזעזע והמחריד בעיר הקודש.
 וכך עלו **שמונה הנשמות** כעולה תמימה בסערה השמימה, לכפר על כלל ישראל.

סיוע נפלא המאשש את הנחותינו נתקבל מתוך ה'**רמז'** שבין אותיות התורה. סריקות המחשב ע"פ כל התורה העלתה כי השם **מהרטה** מוצפן (בדילוג מזערי של 3 אותיות) בצמד התיבות: **הַמְנַחָה הַטְהֵרָה**. זאת בספר ויקרא (כד ג-ד) בכתוב: **"מחוץ לפרכת... לדרתיכם. על המנחה הטְהֵרָה יַעֲרֹךְ אֶת הַנְּרוֹת לִפְנֵי ה' תמיד"**

הַמְנַחָה הַטְהֵרָה

משהו יתן אתה שלחן באהל
 הלאמר זה הקרבן אהרן ובני
 לו שוקץ הסאתה נשר ואתה
 עיראל מקום סטמא לקדו א
 הבקרתה יהלאי ומתוכו
 רתי כס על המנחה הטְהֵרָה י
 יתו יספעליו וכל מעשר
 דברי יהוה אלמשה לאמר נש
 ילאחד כבש אחד בן שנתו ל

מהרטה - נאקת העם

1 כג:מד 1
 1 כד:ב 1
 1 כד:ג 1
 1 כד:ד 1
 1 כד:ה 1
 1 כד:ו 1
 1 כד:ז 1
 1 כד:ח 1
 1 כד:ט 1
 1 כד:י 1
 1 כד:יא 1
 1 כד:יב 1
 1 כד:יג 1
 1 כד:יד 1

שראלו ידבר יהוה אלמשה לאמר צואת בני ישראל ויקחו
 לי דשמן זית דכתית למאור להעלת נרתמי דמחוץ לפרכת
 העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
 תמי דחקתעו לסדרת יכסול המנחה הטְהֵרָה יערך אתה נרו
 ת לפני יהוה תמיד ולקחת של ואף יתאתה שתי סעשרה חלו
 תשני עשר נים יהיה החלה האהו שמתאו תסתי סמכרת
 ששה מערכת עלה שלחן הטהרה לפני יהוה ונתת על המערכת
 בנה זכה והיתה לחסל אזכרה אשה ליהוה ביום שהשבת ביום
 שהשבת יערכנו לפני יהוה ותמי דמת בני ישראל ברתעו
 לסוה יתה לאהרן ולבניו ואלהו במקו סקדש יקדשקדש
 יסה ואלומאשי יהוה חקעו לסו יצא בן אשה ישראלית והו
 אבן איש מצרי בתו דבני ישראל וינצו במחנה בן ישראל
 יתואישה ישראלית ויקבבן האשה ישראלית אתה שסו יקל
 לויביא ואתו אלמשה וסמאמו **שלמי יתבת דברי לזמרה** וי
 ניחה ובמשמר לפרשה סעלפי יהוה וידבר יהוה אלמשה ל
 אמרה וצאתה המקל אלמחוץ למחנה וסמכו וכלה שמעי סאת
 ידיה סעלראשו ורגמו אתו וכלה העדה ואל בני ישראל לתדבר

מופע זה נחשף בצווי התורה **"לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד"**, פרשה שהוכפלה מצוותה.
 בתחילת הצווי (כד ב), **"ויקחו אליך שמן זית... כתיב לְהַעֲלֹת נֵר, אח"כ כתיב נְרוֹת"**; ונדרש שם - **שמונה נרות!** 'רמז' התואם ל**שמונת הקנים 'במנורה הטהורה'** שהצגנו.
 כפי שניתן לראות גם בטבלאות שלהלן, הרי מופע זה חותך את הביטוי: **"נאקת העם!"** מאידך, עיון בפסוקים הסמוכים, מגלה כי השם **'מהרטה'** מוצפן בצמוד לפסוקי התורה המספרים לנו על פרשת **'המקל'** - **"בן האשה הישראלית!"**

מימצא **מדהים!** המאשש בצורה נפלאה את הנחתנו שהובאה לעיל, כי הנתבי של שורש נשמתו של **זרון מהרטה**, בן העדה **האתיופית**, חזר וירד עד ששב אל 'עיקרו', אל השורש ממנו חוצב, אל **"בן האשה הישראלית!"**

כמאמר חז"ל: **"זרוק מטה לאויר לעיקרו נופל"**

ביקו התפרי' שבין פרשת 'המנורה' לבין פרשת 'המקל'! מופיעה 'שרשרת' בת 17 אותיות היוצרת את **"המשפט"**: **"נריה הוא שמו, הכה נריה!"**

"נריה הוא שמו" של בעלה של **שלומית בת דברי**, אשר הוכה ע"י **"האיש המצרי"** (חזיקוני, ויקרא כד י).

מוזר ומפליא כאחד! בתוך שרשרת אותיות זו ניתן לזהות את השם: **נריה כהן** "הינוקא בחבורה" של בני הישיבה שנרצחו! וזאת, אולי כדי להבהיר את התמיהה (א"ע, שם): **"למה נסמכה פרשת 'המנורה' לפרשת המקל!"**

בסמיכות הפרשיות ניתן לראות **'סגירת מעגל!'** מעגל שהחל ב'פרשת המקל', המשכו בהשלמת הכפרה, בהבאת **זרון - מִנְחָה לה'**. וסיומו, בהדלקת נר הזיכרון' לאחר טבח הדמים. וזאת כאשר **הכהן**, כמתבקש, **יַעֲרֹךְ אֶת הַנְּרוֹת לִפְנֵי ה' על המנחה הטְהֵרָה**, שממנה מתמרים ועולים **שמונה** להבות קודש, לזכרם של אותם **"תינוקות של בית רבן"** (בכללם, **מהרטה-הַמְטָהר**); **שמונת הנשמות** הטהורות אשר נלקחו לגינזי מרומים, כמנחה וכקורבן לכפר על כלל ישראל.

מהרטה - נריה כהן